

20/3/17

Το παρούμενο βιβλίο.

Κάποτε φύτρεσα κι εγώ, όπως και τα άλλα λαλούδια.
Μόλις άνοιξα τα μάτια μου είδα ένα πανέμορφο βιβλίο.
Είχε ποικίλα χρώματα σαν πράσινο γρασίδι, γαρίζιο
ουρανό, αστρα λαλούδια και κίτρινο το κίτρινο
απο βίβα.

Τα λαλούδια με κοίταζαν σαν να μην με
ήθχαν στο βιβλίο τους. Μου έλεγαν ότι τα φύλλα μου
είναι πολύ όμορφα και το κοτσάνι μου πολύ
σημείο. Ένωσα πολύ γλυκιά γιατί με κοροϊδεύουν.

Μετά από λίγο ήρθε η Γιαγιά Μαρταριτένια
και μας είπε να μην τσαντώνόμαστε. Μας είπε πως όλοι
είμαστε διαφορετικοί. Περίστε τα φύλλα σας και τις
ρίζες σας να δите ότι όλοι είστε διαφορετικοί.
Υπότερ αργίσαμε να μετρούμε τα φύλλα μας
και τις ρίζες μας κι έτσι καταλάβαμε ότι
όλοι είμαστε διαφορετικοί.

Τώρα γίναμε φίλοι και κώβων πολύ
ωραία και υπερίσμενα. Έτσι ίδουμε όλοι ευτυχισμένοι.